

Expunere de motive

Poziția geografică și climatică a țării noastre oferă condiții deosebit de favorabile pentru cultura pomilor fructiferi, a arbuștilor fructiferi și ornamentalii și a căpșunului.

În țara noastră pomicultura are o importanță economico-socială deosebită, contribuind la valorificarea eficientă a condițiilor naturale de climă și sol, ocupând și asigurând în același timp existența unei însemnate părți din populația activă a țării.

Patrimoniul pomicol, în contextul sectoarelor agriculturii, are scopul principal să asigure consumul de fructe al populației, materia primă pentru industrializare și disponibilități pentru alte destinații.

Pentru îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare durabilă a agriculturii, pomicultura trebuie să asigure fructe în cantitățile și calitățile solicitate de piață, din speciile și soiurile cele mai valoroase, cu coacere eşalonată în timp, pentru prelungirea perioadei de consum.

Valorificarea condițiilor naturale prin transferul de cunoștințe care se investesc la înființarea și exploatarea plantațiilor, dotarea tehnică, capacitățile de păstrare, de condiționare și prelucrare a fructelor impun o riguroasă fundamentare științifică pentru realizarea unor exploatații agricole comerciale durabile, în care se investesc fonduri considerabile în creșterea randamentelor pe hectar și valorificarea integrală a producției de fructe.

Strategia de dezvoltare durabilă a pomiculturii este coordonată de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, prin organismele descentralizate din teritoriu, subordonate acestuia, cu sprijinul tehnico-științific al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură "Gheorghe Ionescu Sisești" care, prin Institutul de Cercetare și Producție pentru Pomicultură, are ca obiective principale obținerea de soiuri noi cu rezistență la boli, productivitate și calitate superioară celor existente în cultură, introducerea tehnologiilor moderne de înființare și întreținere a plantațiilor de pomi fructiferi, arbuști fructiferi și căpșuni, dezvoltarea activității de valorificare a fructelor.

În prezent, producția și valorificarea fructelor pe plan mondial se realizează prin adoptarea unor reglementări riguroase. Participarea țărilor producătoare de fructe la schimburile comerciale internaționale este condiționată de existența unei legislații proprii în domeniu.

În acest sens, în România a fost adoptată Legea Pomiculturii nr. 11/ 1974, publicată în Buletinul Oficial nr. 105 al României, Partea I, aflată în vigoare. Prin caracterul său exclusiv tehnic nu satisface cerințele privind principiile de organizare comună a pieței fructelor stabilită prin Regulamentul Consiliului (CE) nr. 2200/ 1996 privind organizarea comună a pieței fructelor și legumelor, Regulamentul Comisiei (CE) nr. 466/ 2001 de stabilire a nivelurilor maxime pentru anumite substanțe contaminante în alimente, Regulamentul nr. 1148/ 2001 amendat cu Regulamentul nr. 237/ 2001 privind obligativitatea inspecției pentru loturile de legume și fructe, legiferată prin reglementarea (CEE) nr. 2251/ 1992 privind inspecția de calitate pentru legume și fructe.

Prin armonizarea legislației din România cu reglementările Uniunii Europene în domeniu, se realizează:

1. echilibrul între cerere și ofertă;
2. dezvoltarea durabilă a pomiculturii;
3. susținerea producătorilor de fructe;
4. recunoașterea diversității regionale și stimularea inițiativelor locale;
5. oficializarea organizațiilor de producători și a organizațiilor profesionale și interprofesionale;
6. crearea instrumentelor și mecanismelor de implementare a legislației privind piața fructelor.

Aceste proceduri asigură cadrul necesar pentru gestionarea pieței de fructe românești în vederea aderării la Uniunea Europeană.

În acest sens am elaborat propunerea legislativă “Legea Pomiculturii” pe care o înaintăm în vederea dezbaterii și aprobării de către Parlamentul României.